

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Sa/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6022200328
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2023:6022200328.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, pred sudkyňou JUDr. Silviou Zdráhalovou Rúfusovou, v právnej veci žalobcu: mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XXX, t.č. bytom XXX XX D. E. XXX, zastúpený zákonnou zástupkyňou F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. E. XXX, t.č. bytom XXX XX D. E. XXX, právne zastúpený: Mgr. Martin Jankovič, advokát, so sídlom Železničná č. 257/19, 050 01 Revúca, proti žalovanému : Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Banská Bystrica, Trieda SNP 75, 974 89 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4436/ŠPA zo dňa 25. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Banská Bystrica č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4436/ŠPA zo dňa 25. marca 2022 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100% v lehote 20 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré bude vydané po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Žalobcovi bol na základe rozhodnutia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Brezno č. BR1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2017/15450-6 zo dňa 15.03.2017 vyhotovený parkovací preukaz č.078370. V lekárskom posudku zo dňa 20.02.2017, ktorý bol podkladom pre vypracovanie komplexného posudku č. BR1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2017/15320 zo dňa 13.03.2017, bola stanovená miera funkčnej poruchy 50% pri ochorení podľa prílohy č. 3, kapitola V., ods. 8, písm. b) zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) s tým, že spĺňal podmienky pre vyhotovenie parkovacieho preukazu.

2. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Brezno (orgán verejnej správy 1. stupňa) rozhodnutím č. BR1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2021/11605-21 zo dňa 25.10.2021 podľa § 45 ods. 14 zákona č. 447/2008 Z. z. odňal žalobcovi, zastúpenému zákonnou zástupkyňou, parkovací preukaz a uložil mu povinnosť vrátiť ho do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, že žalobca bol vyzvaný na doloženie dokladov potrebných k posúdeniu zdravotného stavu a ním doložené odborné lekárske nálezy boli podkladom pre nový lekársky posudok č. BR1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2021/11854 zo dňa 06.10.2021. Ďalej uviedol, že posudková lekárka pri zhodnotení a posúdení zdravotného stavu syna žalobkyne vychádzala z aktuálne doložených lekárskeho nálezu – najmä zo psychologického vyšetrenia zo dňa 12.07.2021 a neurologického vyšetrenia zo dňa 28.09.2021. Podľa

záverov posudkového lekára žalobca už nemá ochorenie zaradené v prílohe č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z., ani nespĺňa podmienku stanovenú v § 17 ods. 1 písm. b) tohto zákona, preto nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre trvanie nároku na parkovací preukaz.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zastúpení zákonnou zástupkyňou odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4436/ŠPA zo dňa 25.03.2022 tak,

že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že posudkový lekár vychádzal pri hodnotení zdravotného stavu žalobcu z odborných nálezov, a to zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 03.12.2021 a 03.02.2022, zo psychologického vyšetrenia zo dňa 12.07.2021 a zo dňa 16.12.2021, z neurologického vyšetrenia zo dňa 26.11.2021 a zo dňa 28.09.2021. Rozhodujúcim ochorením pre určenie miery funkčnej poruchy je detská mozgová obrna. Po preskúmaní odborných nálezov dospel posudkový lekár k záveru, že žalobca nemá zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. na účely parkovacieho preukazu a podľa komplexného posudku č. UPS/US/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4740 zo dňa 18.03.2022 nie je odkázaný na individuálnu prepravu motorovým vozidlom, pretože došlo k zlepšeniu zdravotného stavu.

Správna žaloba – žalobné body

4. Správnu žalobou, doručenou v zákonnej lehote, sa žalobca v zastúpení zákonnou zástupkyňou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy 1. stupňa, ich zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

5. V podanej správnej žalobe žalobca namietal, že orgány verejnej správy postupovali nesprávne, vychádzali z nedostatočných podkladov, podklady, z ktorých vychádzali, boli rozporuplné a vec bola nesprávne posúdená.

6. Žalobca poukázal na závery psychologického vyšetrenia zo dňa 12.01.2021, závery neurologického vyšetrenia zo dňa 26.11.2021 a 29.04.2022, závery psychologického vyšetrenia zo dňa 21.09.2021 a 16.12.2021 a na závery psychiatrického vyšetrenia zo dňa 03.12.2021, 03.02.2022 a 04.04.2022. Taktiež poukázal na hodnotenie zo dňa 28.04.2022, ktoré bolo vypracované Základnou školou Sama Tomášika v Lubeníku. Podľa žalobcu z týchto dôkazov vyplýva, že je nesamostatný takmer vo všetkých aj bazálnych činnostiach, vyžaduje neustály dozor, má agresívne sklony a aj lekári – špecialisti odporučili uznať opatrovateľský príspevok pre jeho matku vzhľadom na potrebu 24-hodinovej starostlivosti. Navyše bolo navrhnuté skrátenie vyučovacieho procesu zo 4 vyučovacích hodín na 2 vyučovacie hodiny. Žalobca zdôraznil, že v lekárskejších správach sa uvádza, že je neobratný, pomalý, nesamostatný, do a zo školy vozený, vyžadujúci osobitnú starostlivosť, má poruchy správania v zmysle impulzívnej agresivity pri nevyhovení, vyžadujúci neustály dohľad, potrebuje sprievod zo a do školy, v hybnosti výrazne limitovaný, chôdza pomalá, instabilná, paraparetická, útočný provokačným správaním. Poukázal na to, že je aj z lekárskejších správ vyplýva, že máva agresívne sklony, má nestabilnú chôdzu, paraparetickú, a horné a dolné končatiny udrží len krátkodobo.

7. Podľa žalobcu je odkázaný na individuálnu prepravu motorovým vozidlom, pretože trpí ťažkou poruchou pohyblivosti pri vrodených alebo získaných ochoreniach – svalových a taktiež duševným postihnutím s ťažkou poruchou sociálnych interakcií, s často sa opakujúcimi závažnými poruchami správania.

8. Žalobca namietal posúdenie jeho zdravotného stavu v jeho neprítomnosti, čo podľa neho predstavuje vadu v konaní. Ďalej rozsiahlo namietal nedostatočné odôvodnenie preskúmaných rozhodnutí, keď podľa žalobcu orgány verejnej správy len odkázali na právnu úpravu a na komplexné posudky bez uvedenia správnej úvahy. Žalobca namietal, že mohli byť porušené jeho práva garantované Ústavou SR, Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, aj Dohovorom o právach dieťaťa, a zdôraznil aj potrebu eurokonformného výkladu.

9. Žalobca vo vzťahu k § 191 ods.1 písm. c) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) namietal, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď síce aplikoval inak správne ustanovenia správneho právneho predpisu, avšak tieto chybným, nesprávnym postupom vyložil vzhľadom na osobitosti tohto konkrétneho prípadu. Žalovaný pochybil, keď neuznal žalobcu ako fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanú na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, keď žalobca zároveň

trpí ťažkou poruchou pohyblivosti pri vrodených alebo získaných ochoreniach – svalových a taktiež duševným postihnutím s ťažkou poruchou sociálnych interakcií, s často sa opakujúcimi poruchami správania.

10. Žalovaný pochybil, keď u žalobcu rozhodnutím č. UPS/US5/SSVODPPKPC/SOC/2022/4523/VAL zo dňa 30.03.2021 nevzhladol potrebu priznania kompenzácie zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla s odkazom na § 14 ods. 10 v spojení s § 38 ods. 9 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. Žalovaný nevyhodnotil v prospech žalobcu kritéria uvedené v § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., keď nerešpektoval prirodzenú dôstojnosť žalobcu a nesprávne u neho nevzhladol ani jedno z kritérií uvedených v písm. a) až c) ustanovenia § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., keď žalobca trpí ťažkou poruchou mobility. Žalobca nikdy nešiel prostriedkom verejnej hromadnej prepravy a jeho zdravotný stav bol navyše vyhodnotený bez jeho prítomnosti, čo je vadou v postupe, keď vznikli viaceré pochybnosti o hodnovernosti žalovaným zabezpečených podkladov k rozhodnutiu. U žalobcu sú dokumentované aj prejavy agresivity, neovládateľné resp. nepredvídateľné správanie.

11. Vo vzťahu k ustanoveniu § 191 ods.1 písm. d) SSP žalobca uviedol, že preskúmané rozhodnutia sú nepreskúmateľné, nekriticky preberajúce iba závery komplexného posudku, ktorý tvorí len podklad na vydanie rozhodnutia. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorých boli formulované závery vo vzťahu k požiadavke preskúmateľnosti rozhodnutí súdov ako aj rozhodnutí orgánov verejnej správy. Uviedol, že komplexný posudok je síce podkladom pre vydanie rozhodnutia, ale ide iba o jeden z dôkazov, ktorý musí orgán verejnej správy vyhodnotiť, a to v kontexte s ostatnými predloženými dôkazmi v administratívnom konaní. Pokiaľ orgán verejnej správy neuvedie skutočnosti, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, pokiaľ neuvedie ako sa vysporiadal s podstatnými námietkami účastníka konania, tak rozhodnutie nespĺňa zákonom stanovené náležitosti odôvodnenia rozhodnutia. Rozhodnutie orgánu verejnej správy, a to aj vo veciach sociálnych, musí byť individuálne zdôvodnené tak, aby bolo možné preskúmať jeho zákonnosť s prihliadnutím na jeho odôvodnenie a nie na obsah posudkov, ktoré sú iba podkladom rozhodnutia. Žalovaný neuviedol, ako sa vysporiadal s úkonmi matky žalobcu, ktoré vykonáva vo vzťahu k svojmu maloletému synovi/žalobcovi na rozdiel od bežnej rodičovskej starostlivosti u dieťaťa rovnakého veku avšak bez ochorení, ktorými trpí žalobca. Nevysporiadal sa s tvrdeniami matky žalobcu, že jej syn si vyžaduje nepretržitý dohľad aj pri ostatných činnostiach pri úkonoch sebaobsluhy v prípade zmeny jeho zdravotného stavu, a to vo vzťahu k potrebe nepretržitého dohľadu pri viacerých činnostiach a následne vyhodnotenia prípadného stanovenia stupňa odkázanosti VI. v zmysle § 49 ods. 12 zákona č. 448/2008 Z. z. Žalovaný nezohľadnil jednotlivé do úvahy prichádzajúce články Ústavy SR a ustanovenia medzinárodných zmlúv, čím odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje náležitosti v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

12. Podľa žalobcu preskúmané rozhodnutia boli vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu na to, aby vec mohla byť riadne právne posúdená a sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, resp. skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu a malo dôjsť aj k porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci, čo je dôvod na zrušenie rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. c) až g) SSP.

13. Žalobca namietal, že orgány verejnej správy mali vziať do úvahy Dohovor o právach dieťaťa a vykladať ustanovenia vnútroštátneho zákona v súlade s týmto dohovorom, a taktiež mali aplikovať eurokonformný výklad vnútroštátneho práva.

14. K žalobnému bodu podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP žalobca uviedol, že v prílohe žaloby pripája 7 lekárskeho správ a jedno hodnotenie z vyučovacieho procesu zo základnej školy, z ktorých vyplývajú diametrálne odlišné závery, ktoré vzal ako smerodajné pri konečnom rozhodnutí žalovaný, ktorý vychádza len z komplexného posudku, ktorý si zabezpečil vo vlastnej réžii. Z viacerých správ od lekárov – špecialistov vyplýva, že je dôvodné priznať matke žalobcu opatrovateľský príspevok a že syn si vyžaduje 24-hodinovú starostlivosť inej fyzickej osoby a v tomto prípade takáto starostlivosť bráni matke žalobcu akýmkoľvek spôsobom sa zamestnať. Žalovaný nevykonal všetky potrebné vyšetrenia žalobcu, prípadne aj tie ktoré vykonal a vzal za smerodajné pri svojom rozhodnutí, tak tieto nezodpovedajú

skutočnému stavu, keď navyše posudzoval zdravotný stav žalobcu v jeho neprítomnosti. Žalovanému podľa žalobcu nič nebránilo dať si vypracovať znalecký posudok na objektívne zistenie jeho zdravotného stavu aj s poukazom na vytýkané nedostatky.

15. K žalobnému bodu podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP žalobca uviedol, že poukazuje na nezrovnalosti medzi závermi žalovaného v jeho rozhodnutí zo dňa 25.03.2022 a v priložených lekárskejších správach.

16. K žalobnému bodu podľa § 191 ods.1 písm. g) SSP žalobca uviedol, že posudkový lekár vykonal posúdenie jeho zdravotného stavu bez jeho prítomnosti v súlade s § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z., keď nemal mať pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nález, avšak v tomto smere bolo podľa žalobcu konanie zaťažené inou vadou, majúcou za následok nesprávnosť rozhodnutia žalovaného.

17. Žalobca žiadal o prejednanie veci na nariadenom pojednávaní.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

18. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že posudkový lekár žalovaného po posúdení zdravotného stavu žalobcu na základe všetkých predložených odborných nálezov a šetrenia sociálnych dôsledkov konštatoval, že posudzovaný je bez popisu ťažkej poruchy mobility (chôdza je mierne paraparetická), ľahká kvadruspasticita, chodiaci samostatne, podľa psychológa a psychiatra je stav bez prejavov agresivity (poruchy správania sú uvádzané len matkou), bez poruchy zvieráčov, preto nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

19. Zdravotný stav žalobcu ako aj jeho odkázanosť na individuálnu prepravu motorovým vozidlom bola nezávisle posúdená dvomi posudkovými lekármi a ich závery uvádzané v lekárskejších posudkoch boli prenesené do komplexných posudkov a následne do rozhodnutí. Posúdenie, či osoba je odkázaná na individuálnu prepravu motorovým vozidlom alebo či má ochorenie zaradené do prílohy č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. je výlučná kompetencia posudkového lekára. Neobratnosť, pomalosť a nesamostatnosť maloletého nie je dôvodom pre poskytovanie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s prevádzkou osobného motorového vozidla, pretože nejde o ťažkú poruchu mobility, nie je preukázaná duševná porucha s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity a neovládateľného alebo nepredvídateľného správania a žalobca nemá preukázanú ani ťažkú poruchu sfinkterov, preto nie je dokázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

20. Odborné nálezy z 28.09.2021, 03.12.2021, 16.12.2021 a 03.02.2022 neboli predložené žalovanému v priebehu konania a žalovaný nemal o nich vedomosť. Odborné nálezy z 29.04.2022 a hodnotenie vypracované základnou školou z 28.04.2022 boli vypracované po vydaní rozhodnutia, preto nemohli byť vzaté do úvahy pri posudzovaní zdravotného stavu, a vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu ich možno označiť ako účelové.

21. Vyjadrenia odborných lekárov majú odporúčací charakter pre posúdenie jednotlivých druhov odkázanosti, názor odborného lekára nie je pre príslušný správny orgán záväzný. Zákon č. 447/2008 Z.z. zveril posudzovanie zdravotného stavu, určovanie miery funkčnej poruchy a posúdenie odkázanosti na jednotlivé formy kompenzácie posudkovým lekárom. Posudkový lekár zohľadnil všetky predložené lekárske nálezy, ktoré objektívne funkčne popisovali zdravotný stav žalobcu a odporúčania ošetrojúcich lekárov, ktoré nemajú oporu v objektívnej diagnostike nemohol posudkový lekár brať do úvahy.

22. Stretnutie posudkového lekára so žalobcom nebolo nevyhnutné uskutočniť. Takýto postup nemá vplyv na kvalitu vykonávania lekárskejšej posudkovej činnosti, nakoľko predmetom tejto činnosti primárne nie je vyšetrovať a diagnostikovať osoby (tieto úkony vykonávajú ošetrojúci a odborní lekári), ale vykonať hodnotenie na základe predložených lekárskejších nálezov.

23. Žalovaný poukázal aj na ustanovenie § 55 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z. s tým, že žalobca nepožiadaval o prerokovanie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia v oblastiach kompenzácie.

24. Žalovaný ďalej poukázal na čl. 2 ods. 2 a na čl. 7 ods. 5 Ústavy SR s tým, že pokiaľ žalobca namietal porušenie Dohovoru o právach dieťaťa, tak Dohovor predstavuje len všeobecnú úpravu, ktorá je v podrobnostiach upravená zákonom, vo vzťahu ku ktorému napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore. Z Dohovoru priamo nevyplývajú pre fyzické osoby žiadne konkrétne práva na priznanie finančných kompenzácií. Právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia pre SR upravuje zákon č. 447/2008 Z. z. a znenie tohto zákona týkajúce sa podmienok poskytnutia peňažného príspevku na opatrovanie žiadnemu Dohovoru neodporujú.

25. Žalobca v konkrétnostiach podľa žalovaného neuviedol, v čom boli jeho práva porušené. Skutočnosť, že posudzovaná fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím už nebola posúdená na účely zákona č. 447/2008 Z. z. ako osoba odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom resp. že nemá dokumentované zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. neznamena automatické porušenie jej práv garantovaných medzinárodnými dohovormi.

26. Žalovaný ďalej poukázal na obsah stanoviska posudkového lekára k odvolaniu žalobcu, v zmysle ktorého žalobca je samostatne chodiaci, pri miernom neurologickom náleze je schopný sa premiestniť k dopravným prostriedkom a nastupovať do nich so sprievodcom, nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, nie sú dokumentované ťažké poruchy pohyblivosti ani závažné nekorigovateľné poruchy správania.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika)

27. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (v replike) žalobca uviedol, že orgány verejnej správy v rozhodnutiach nevysvetlili v čom konkrétne došlo k zmene zdravotného stavu žalobcu tak, že to malo za následok zmenu stupňa odkázanosti, pretože základná diagnóza – detská mozgová obrna sa nezmenila. Žalovaný si odporuje, keď na jednej strane uvádza, že posudkový lekár vychádzal z odborných nálezov, a to z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 03.12.2021 a 03.02.2021, z psychologického vyšetrenia zo dňa 12.07.2021 a zo dňa 16.12.2021 a z neurologických vyšetrení zo dňa 26.11.2021 a 28.09.2021. Na strane druhej žalovaný uvádza, že odborné nálezy z 28.09.2021, 03.12.2021, 16.12.2021 a 03.02.2022 mu neboli predložené a nemal o nich vedomosť.

28. Podľa žalobcu predložené lekárske nálezy neboli dostatočne vyhodnotené a rozhodnutia nekriticky prevzali výňatky z posudkov posudkových lekárov. Zopakoval tiež námietku, že zdravotný stav nebol vyhodnotený prostredníctvom jeho osobného vyšetrenia. Podľa žalobcu nebolo vzaté do úvahy, že má agresívne sklony, že ho matka vozí do a zo školy, na lekárske vyšetrenia, na rehabilitácie, že jeho chôdza je horšia, potkýna sa, mimo domáceho prostredia chodí výlučne v sprievode matky, doma nikdy neostáva sám, matka ho kŕmi, zabezpečuje osobnú hygienu a pod.

29. Podľa žalobcu posudkoví lekári vôbec nevzali do úvahy odporúčania ošetrojúcich lekárov žalobcu. K doloženému stanovisku posudkovej lekárky žalobca uviedol, že sa k nemu nevie vyjadriť, pretože mu bolo doručené až s vyjadrením žalovaného zo dňa 20.06.2022.

30. Žalobca ďalej poukázala na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžsk/14/2020 zo dňa 25.11.2020 a sp. zn. 7Sžsk/69/2020 zo dňa 21.04.2021 a na závery rozsudkov Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 30Sa/12/2020 zo dňa 25.02.2021 a sp. zn. 30Sa/8/2017 zo dňa 14.06.2018.

31. Žalobca ďalej ešte poukázal na čl. 26 Charty základných práv EÚ, na zámery a ciele Európskej stratégie pre oblasť zdravotného postihnutia, hlavne na jej zamerania na vytvorenie európskeho modelu parkovacej karty pre zdravotne postihnutých.

32. Žalobca namietal, že nijakým spôsobom nebola vyhodnotená jeho úplná alebo čiastočná porucha orientácie, pričom žalobca svojimi schopnosťami nie je schopný zväžiť, kde a v akom čase sa má dostaviť na zastávku verejnej hromadnej dopravy, vybrať si, na aký autobus má nastúpiť, zakúpiť si lístok, uvedomiť si, že je potrebné sa preukázať lístkom, kde a kedy má vystúpiť a dostaviť sa do cieľového miesta. Ide o subjektívne hodnotenie schopností žalobcu prostredníctvom jeho zákonného zástupcu, ale tieto preukazujú nerovnaký základ v porovnaní s osobami bez zdravotného postihnutia a orgány

verejnej správy tieto skutočnosti neskúmali, teda zistenie skutkového stavu bolo nedostatočné na riadne posúdenie veci.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov správnym súdom

33. Na prejednanie veci správny súd nariadil pojednávanie na deň 13.07.2022 podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP. Následne žalobca doložil podaním zo dňa 26.06.2022 ďalšie lekárske správy od ošetrovateľov lekárov, konkrétne lekársku správu z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 10.08.2022, lekársku správu z ortopedického vyšetrenia zo dňa 15.11.2022, lekársku správu z psychologického vyšetrenia zo dňa 08.12.2022, lekársku správu z neurologického vyšetrenia zo dňa 21.03.2023, a lekárske správy fyzioterapeuta a balneológa zo dňa 02.08.2022 a 29.11.2022.

34. Na pojednávaní pred správnym súdom sa účastníci konania vyjadrili v zhode s obsahom ich písomných prednesov.

35. Správna žaloba žalobcu je správnou žalobou fyzickej osoby v sociálnej veci (§ 199 ods. 1 písm. c) SSP), správny súd preto preskúmal správnou žalobou napadnuté rozhodnutia orgánov verejnej správy a postup, ktorý ich vydaniu predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby ale v celom rozsahu v zmysle ust. § 134 ods. 2 písm. d) a § 203 ods. 2 SSP. Správny súd mimo žalobných bodov nezistil vady v postupe a v rozhodnutiach orgánov verejnej správy, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť a ktoré by neboli vytýkané v správnej žalobe. Správny súd uznal za dôvodnú námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, čo je dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. d) SSP, a podľa ods. 4 tohto ustanovenia správny súd vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

36. Podľa § 2 SSP; (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

37. Podľa § 6 ods. 1 SSP; Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP; Správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

39. Podľa § 134 SSP; (1) Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

(2) Správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,

c) ide o veci podľa § 192,

d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),

f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

40. Podľa § 199 ods. 1 písm. c) SSP; Sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny.

41. Podľa § 202 ods. 2 prvá veta SSP; Správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne.

42. Podľa § 203 ods. 2 SSP; Pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

43. Podľa § 1 zákona č. 447/2008 Z.z.:(1) Tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz"), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz") a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu.(2) Cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom.

44. Podľa § 2 zákona č. 447/2008 Z.z.; (1) Kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len "kompenzácia") je zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia poskytovaním peňažných príspevkov na kompenzáciu podľa tohto zákona alebo poskytovaním sociálnych služieb podľa osobitného predpisu. Za kompenzáciu sa na účely tohto zákona považuje aj osobitná starostlivosť podľa osobitného predpisu. (2) Sociálny dôsledok ťažkého zdravotného postihnutia je znevýhodnenie, ktoré má fyzická osoba z dôvodu jej ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku, pohlavia a za rovnakých podmienok a ktoré nie je schopná z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia prekonať sama. (3) Ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%. (4) Funkčná porucha je nedostatok telesných schopností, zmyslových schopností alebo duševných schopností fyzickej osoby, ktorý z hľadiska predpokladaného vývoja zdravotného postihnutia bude trvať dlhšie ako 12 mesiacov.

45. Podľa § 53 zákona č. 447/2008 Z.z.; (1) Na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak. (2) Ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

46. Podľa § 55 ods. 1, 7 a 10 zákona č. 447/2008 Z.z.; Konanie o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, konanie o preukaze a konanie o parkovacom preukaze sa začína na základe žiadosti fyzickej osoby alebo na základe žiadosti rodiča maloletého dieťaťa alebo fyzickej osoby, ktorá má dieťa zverenú do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu. (5) Žiadosť podľa prvej vety sa podáva písomne alebo elektronickými prostriedkami podpísaná zaručeným elektronickým podpisom. Konanie o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu, o odňatí a zastavení výplaty peňažného príspevku na kompenzáciu, o zastavení výplaty peňažného príspevku na kompenzáciu a o zvýšení alebo znížení jeho výšky, konanie o vrátení peňažného príspevku na kompenzáciu, konanie o odňatí a vrátení preukazu a konanie o odňatí a vrátení parkovacieho preukazu sa začína na podnet fyzickej osoby alebo na podnet orgánu, ktorý je príslušný rozhodovať o peňažnom príspevku na kompenzáciu, o preukaze a o parkovacom preukaze v prvom stupni. (7) Podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný. (10) Príslušný orgán pred vypracovaním komplexného posudku podľa § 15 ods. 1 prerokuje s fyzickou osobou, ktorá žiada o peňažný príspevok na kompenzáciu, sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia v oblastiach kompenzácie a navrhovaný druh peňažného príspevku na kompenzáciu, ak o takéto prerokovanie požiadala písomne alebo podala žiadosť elektronickými prostriedkami podpísanú zaručeným elektronickým podpisom

47. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z.; Fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu

- ťažkej poruchy mobility premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb,
- duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo
- ťažkej poruchy zvieráčov prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb.

48. Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 447/2008 Z.z.; Príslušný orgán vyhotoví fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím parkovací preukaz, ak

a) z právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze vyplýva, že má zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18,

b) podľa komplexného posudku, ktorý bol podkladom na právoplatné rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu, je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

(2) Parkovací preukaz, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 9, je určený na uplatnenie výhod podľa osobitného predpisu.

49. Podľa Prílohy č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z.; Zdravotné postihnutie na účely parkovacieho preukazu sú :

Neurologické ochorenia: stavy po náhlych cievnych mozgových príhodách, mozgových ochoreniach, pri neurodegeneratívnych a degeneratívnych ochoreniach spojené so stredne ťažkými alebo ťažkými parézami, plégiami, stredne ťažkým alebo ťažkým vertigom, ťažké záchvatovité ochorenia s mnohopočetnými hybnými komplikáciami typu rigidity, hypokinézy, tremoru, ataxie, mimovoľných pohybov alebo s poruchami vedomia.

Ťažké poruchy pohyblivosti pri vrodených alebo získaných ochoreniach - svalových, metabolických, miešnych, mozgových, reumatických, zápalových, endokrinných.

Ortopedické ochorenia: anatomické straty končatín - dolné od predkolenia vyššie, horné od predlaktia vyššie, funkčné straty - strata opornej funkcie dolnej končatiny, postihnutie panvy sprevádzané ťažkými parézami končatín alebo závažnou instabilitou panvového prstenca, postihnutie chrbtice sprevádzané ťažkými parézami končatín, ťažké deformity chrbtice spojené s poruchou exkurzií hrudníka, stuhnutie jednotlivých úsekov chrbtice s koreňovým dráždením. Ťažké postihnutie váhonosných kíbov s obmedzením hybnosti, disproporčné poruchy rastu sprevádzané závažnými deformitami končatín a hrudníka, nízka telesná výška do 120 cm.

Obmedzenie pohyblivosti stredne ťažkého až ťažkého stupňa už pri ľahkom zaťažení pri interných ochoreniach, zlyhávanie funkcie pľúc, srdca, obličiek, pečene.

Geneticky podmienené ochorenia s polymorfným postihnutím.

Ťažká porucha zvieráčov, inkontinencia moču alebo stolice, stómie.

Duševné postihnutie s ťažkou poruchou sociálnych interakcií, s často sa opakujúcimi závažnými poruchami správania, orientácie, pri stredne ťažkých alebo ťažkých psychiatrických postihnutiach, stredne ťažkých alebo ťažkých mentálnych postihnutiach vrátane pervazívnych vývinových porúch stredne ťažkého alebo ťažkého stupňa (napr. autizmus alebo Aspergerov syndróm).

Onkologické ochorenie počas akútnej onkologickej liečby a pri hematoonkologickom ochorení aj počas udržiavacej liečby.

Praktická slepota, úplná slepota.

Strata sluchu podľa Fowlera viac ako 80% obojstranne.

50. Úvodom správny súd považuje za potrebné uviesť, že správna žaloba žalobcu obsahuje aj také žalobné námietky, ktoré nepriliehajú predmetu súdneho prieskumu v tejto veci. Správny súd je známe, že predmetom konania pred správnym súdom bol aj prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol matke žalobcu odňatý peňažný príspevok na opatrovanie (konanie sp. zn. BB-28Sa/9/2022). Účel kompenzácie prostredníctvom peňažného príspevku na opatrovanie je ale iný ako účel poskytnutia parkovacieho preukazu a zákon č. 447/2008 Z.z. stanovuje odlišné podmienky pre priznanie peňažného príspevku na opatrovanie a iné pre poskytnutie parkovacieho preukazu (ktorý nadväzuje na odkázanosť fyzickej osoby na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom). Preto sú tie žalobné námietky, ktoré súvisia s peňažným príspevkom na opatrovanie, nedôvodné.

51. Pokiaľ žalobca poukazuje na závery lekárskeho správ ošetrojúcich lekárov, niektoré z nich boli vyhodnotené aj v rámci prvostupňového konania, niektoré boli predložené v odvolacom konaní a žalovaný sa s nimi zaoberal v rámci posudzovania zdravotného stavu žalobcu v odvolacom konaní (aj v rámci posudzovania iných druhov kompenzácií). Tie lekárske správy, ktoré boli vydané potom, ako žalovaný vykonal vyhodnotenie zdravotného stavu žalobcu, a ktoré žalobca nepredložil v odvolacom konaní, nemohol žalovaný zobrať v rámci konania do úvahy. Tieto lekárske správy, doložené k správnej žalobe, by mohli byť podstatné pre zistenie skutkového stavu vo veci, ak by objasňovali skutkový stav v čase rozhodovania žalovaného. Pokiaľ ale žalovaný vo vyjadrení k správnej

žalobe uvádzal, že odborné nálezy z 28.09.2021, 03.12.2021, 16.12.2021 a 03.02.2021 neboli žalovanému predložené, k tomu správny súd považuje za potrebné uviesť, že posudkový lekár vychádzal aj z týchto odborných nálezov ošetrojúcich lekárov žalobcu, čo je zrejmé zo str. 3 preskúmaného rozhodnutia žalovaného, kde je uvedené, že posudkový lekár pri hodnotení zdravotného stavu žalobcu vychádzal z odborných nálezov, a to zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 03.12.2021 a 03.02.2021, zo psychologického vyšetrenia zo dňa 12.07.2021 a 16.12.2021 a z neurologického vyšetrenia zo dňa 26.11.2021 a 28.09.2021. Je zrejmé, že bol vypracovaný komplexný posudok č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4740/ŠPA zo dňa 21.03.2022 (v rozhodnutí nesprávne uvedený dátum 18.03.2022), z ktorého žalovaný vychádzal aj pri rozhodovaní o odňatí peňažného príspevku na prevádzku osobného motorového vozidla, aj pri odňatí parkovacieho preukazu a aj pri rozhodovaní o odňatí peňažného príspevku na opatrovanie

52. V prejednávanej veci nie je sporné, že žalobca je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50%. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno č. BR1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2017/15450-6 zo dňa 15.03.2017 bolo vyhovené žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu a tento mu bol aj následne vyhotovený. Podkladom pre toto rozhodnutie bol komplexný posudok č. BR1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2017/15320 zo dňa 13.03.2017. V uvedenom rozhodnutí bolo konštatované, že žalobca má v dôsledku narušenia telesných a duševných funkcií zníženú pohybovú a orientačnú schopnosť, nie je schopný ani s doprovodom inej osoby premiestniť sa k vozidlám verejnej hromadnej dopravy osôb v zmysle podľa § 14 ods. 6 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., nastupovať do nich, udržať sa v nich podľa ods. 6 písm. b) a zvládnuť situáciu pri cestovaní podľa ods. 6 písm. c). Preto bol považovaný za osobu odkázanú na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

53. V lekárskom posudku zo dňa 22.02.2017 bolo konštatované, že žalobcovi sa zle chodí, netoleruje dlhšiu fyzickú záťaž, chôdza je nestabilná, diparetická, kvadruspasticita, HK neobratnejšie, DK dorzálna flexia nohy bilat. sťažená, znížená pohybová a orientačná schopnosť, nie je schopný ani s doprovodom sa premiestniť k vozidlám hromadnej dopravy, nastupovať do nich, vystupovať z nich, udržať sa v nich a zvládnuť situáciu pri cestovaní. Boli konštatované poruchy chôdze a nestabilná chôdza.

54. V lekárskom posudku zo dňa 06.07.2020 bola konštatovaná diparetická chôdza, ďalej že viazne jemná aj hrubá motorika rúk, že žalobca nie je schopný priblížiť sa k prostriedkom hromadnej dopravy a nastupovať do nich, je odkázaný na prepravu so sprievodcom podľa § 14 ods. 6 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., podmienky podľa § 14 ods. 6 písm. b) a c) nespĺňa. Ďalej bolo konštatované, že spĺňa podmienku neurologického ochorenia podľa prílohy č. 18, spĺňa podmienku pre kompenzáciu nákladov spojených s prevádzkou motorového vozidla podľa § 14 ods. 10 písm. a) a podmienku podľa písm. b) nespĺňa.

55. V lekárskom posudku zo dňa 06.10.2021 bolo poukázané na závery neurologického vyšetrenia zo dňa 28.09.2021 a psychologického vyšetrenia zo dňa 12.07.2021, v ktorých bolo uvedené, že žalobca je nesamostatný, neobratný, v škole výrazné problémy s výdržou, reč je dobre zrozumiteľná, mierny progres v zaškofovaní, globálne vývinové zaostávanie o 3-4 roky za fyzickým vekom, celkovo MR I. st., bradypsychickejší, bez okohybných porúch, HK a DK – akrálne hypertonus mierne, skrátene Achill. šľachy, Mingazzini bez poklesu, chôdza mierne paraparetická, drep nespraví, algická citlivosť bez deficitu, intermitentne špičkovanie bez atakickej zložky. Posudkový lekár uviedol, že žalobca bol sledovaný pre psychomotorické zaostávanie a detské mozgové ochrnutie s diparetickou chôdzou, chôdza samostatná, viazne jemná aj hrubá motorika rúk, reč zrozumiteľná. Podľa posudkového lekára je žalobca samostatne chodiaci, pri miernom neurologickom náleze je schopný priblížiť sa k dopravným prostriedkom a nastúpiť do nich, nie je odkázaný na prepravu so sprievodcom, nespĺňa podmienky pre parkovací preukaz a ani pre príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla.

56. V lekárskom posudku č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4740 zo dňa 08.03.2022 je uvedené, že žalobca je bez ťažkej poruchy mobility (chôdza mierne paraparetická), ľahká kvadruspasticita, chodiaci samostatne, psychológom a psychiatrom uvedený bez prejavov agresivity (poruchy správania uvádzané len matkou), bez poruchy zvieráčov, nie je zaradený do dializačného programu, nejedná sa o onkologického pacienta, preto nie je odkázaný na individuálnu prepravu a nespĺňa podmienky na priznanie príspevku na prevádzku osobného motorového vozidla. V minulosti bol príspevok priznaný, keď bola uvádzaná diparetická nestabilná chôdza, t.č. je chôdza mierne paraparetická. Vzhľadom na

uvedené žalobca nemá zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18 za účelom priznania parkovacieho preukazu. Uvedené závery lekárskeho posudku boli podkladom pre vypracovanie komplexného posudku č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4740/ŠPA zo dňa 21.03.2022, z ktorého vychádzal žalovaný pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu. Posudkový lekár vychádzal z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 03.12.2021 a 03.02.2022, z psychologického vyšetrenia zo dňa 12.07.2021 a 16.12.2021 a z neurologického vyšetrenia zo dňa 26.11.2021 a 28.09.2021.

57. Správny súd v súvislosti so závermi preskúmaných rozhodnutí a závermi vyššie uvedených lekárskeho posudkov a komplexných posudkov dospel k záveru, že žalobná námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného je dôvodná.

58. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobcovi bol priznaný parkovací preukaz rozhodnutím č. BR1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2017/15450-6 zo dňa 15.03.2017, kedy zákon č. 447/2008 Z.z. stanovoval podmienky pre priznanie a vyhotovenie parkovacieho preukazu v § 17 ods. 1 odlišne ako v čase, keď došlo k jeho odňatiu. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. v znení platnom a účinnom do 30.06.2018 fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze (§17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. v znení do 30.06.2018). Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. v znení platnom a účinnom do 30.06.2018 bola fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nebola schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti: a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa, ťažkej poruchy sfinkterov alebo cystickej fibrózy s pľúcnyimi a gastrointestinálnymi prejavmi.

59. Následne došlo k zmene uvedených ustanovení zákonom č. 191/2018 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. v znení platnom a účinnom od 01.07.2018 fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu : a) ťažkej poruchy mobility premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, b) duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo c) ťažkej poruchy zvieráčov prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. v znení platnom a účinnom od 01.07.2018 príslušný orgán vyhotoví fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím parkovací preukaz, ak : a) z právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze vyplýva, že má zdravotné postihnutie uvedené v prílohe č. 18, b) podľa komplexného posudku, ktorý bol podkladom na právoplatné rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu, je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

60. Z uvedeného je zrejmé, že došlo k zmene právnej úpravy pri vymedzení zákonných podmienok pre vznik nároku na vystavenie parkovacieho preukazu, ktorý je taktiež prostriedkom na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia fyzickej osoby. Pri priznaní parkovacieho preukazu žalobca splnil všetky v zákone vymedzené podmienky, teda bolo uznané, že nie je schopný ani s doprovodom sa premiestniť k prostriedku verejnej hromadnej dopravy a nastúpiť doň a že nie je schopný zvládnuť ani iné situácie, ktoré nastanú pri cestovaní (lekársky posudok zo dňa 15.03.2017). Následne v lekárskom posudku zo dňa 06.07.2020 bolo konštatované, že žalobca v dôsledku ťažkej poruchy mobility nie je schopný premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť,

nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb - § 14 ods. 6 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. v znení od 01.07.2018 s tým, že ale nespĺňa podmienky podľa § 14 ods. 6 písm. b) a c) zákona č. 447/2008 Z.z. v znení od 01.07.2018 (teda že by sa nemohol prepravovať vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb v dôsledku duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania alebo pre ťažkú poruchu zvieráčov). Zároveň bolo konštatované, že spĺňa podmienku pre vyhotovenie parkovacieho preukazu pre ochorenie zaradené do prílohy č. 18, a to pre neurologické ochorenie. Z posudkov, ktoré boli podkladom pre rozhodnutia o odňatí parkovacieho preukazu vyplýva, že posudkový lekár vyhodnotil, že žalobca je už schopný samostatnej chôdze, že došlo k zlepšeniu chôdze z diparetickej na mierne paraparetickú, že je dokumentovaná ľahká kvadruspastičita a nie sú dokumentované poruchy agresivity.

61. Správny súd považoval rozhodnutie žalovaného za nedostatočne odôvodnené, pretože žalovaný odkázal na závery komplexného posudku č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2022/4740 zo dňa 18.03.2021 (správne 21.03.2021) bez bližšieho odôvodnenia, teda ani podrobnejšie neuviedol závery z komplexného posudku, z ktorého vychádzal. Je nepochybné, že odôvodnenie rozhodnutia o nárokoch uplatňovaných na základe zákona č. 447/2008 Z.z. môže prevziať dôvody uvedené v komplexných posudkoch, ktorých podkladom je lekárske posudok a posudkový záver, príp. závery uvedené v lekárske posudkoch. Nie je vylúčené, aby rozhodnutie „prevzalo“ argumentáciu z komplexného alebo lekárskeho posudku, ale jeho odôvodnenie musí spĺňať požiadavku preskúmateľnosti – účastníkovi konania musí byť poskytnutá konkrétna odpoveď, prečo orgán verejnej správy postupoval a rozhodol určitým spôsobom. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na závery rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 6Ssk/33/2021 zo dňa 20.04.2023, v ktorom najvyšší správny súd uviedol: „Rovnako sa najvyšší správny súd stotožňuje s názorom žalovaného, že komplexný posudok je kľúčovým podkladom na rozhodnutie (§55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z.), vydáva ho ten istý správny orgán, ktorý vydáva aj rozhodnutie, komplexný posudok musí obsahovať odôvodnenie (§15 ods. 1 zákona) a rozhodnutie nemôže byť odôvodnené odlišným spôsobom ako komplexný posudok z dôvodov zachovania logiky vzájomných súvislostí zisteného stavu veci. Najvyšší správny súd len dopĺňa, že pokiaľ žalovaný správny orgán závery plynúce z komplexného posudku inkorporoval do svojho odôvodnenia, nemožno mu takýto postup vyčítať, pokiaľ takéto rozhodnutie spĺňa požiadavky kladúce dôraz na odôvodnenie rozhodnutia.“ Z uvedeného vyplýva, že samotné uvedenie záverov komplexného posudku v rámci odôvodnenia rozhodnutia by nemalo za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia, pokiaľ by rozhodnutie spĺňalo požiadavky stanovené na odôvodnenie z hľadiska jeho preskúmateľnosti, pretože komplexný posudok je podkladom rozhodnutia.

62. V prejednávanej veci ale rozhodnutie atribút preskúmateľnosti nenapĺňa, pretože obsahuje len odkaz na komplexný posudok, bez bližšieho odôvodnenia – bez uvedenia konkrétnych skutočností (aj z komplexného posudku), a to prečo už žalobca nespĺňa podmienky pre vyhotovenie parkovacieho preukazu. V zmysle § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. sa na konanie vo veciach kompenzácie, konanie o preukaze a konanie o parkovacom preukaze vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní – zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov s výnimkami vymedzenými v odseku 2 tohto ustanovenia. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Podľa § 60a Správneho poriadku sa toto ustanovenie, vymedzujúce náležitosti odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej správy, vzťahuje aj na rozhodnutie odvolacieho orgánu (žalovaného).

63. Navyše je potrebné poukázať na to, že pri poslednom posúdení zdravotného stavu žalobcu bola uznaná ako dôvod pre splnenie odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom porucha mobility a nemožnosť premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy, nastupovať doň a vystupovať, udržať sa vo vozidle. Nie je vylúčené, že môže dôjsť k takej zmene v zdravotnom stave účastníka konania, ktorá má za následok aj zmenu v priznaných kompenzačných prostriedkoch. V prejednávanej veci je pravdou, že z odborného nálezu ošetrojúceho neurológa zo dňa 28.09.2021 vyplýva popis vo vzťahu k chôdzi ako „mierne paraparetická“ a v psychologickom vyšetrení zo dňa 12.07.2021 je popísaná ľahká duševná zaostalosť, keď je uvedené, že celkový obraz je hraničný norma-subnorma až symptomatológia MR ľahkého stupňa, hojne sýtená primárnou

diagnózou detská mozgová obrna v pásme 69-63, čo zodpovedá I. stupňu mentálnej zaostalosti, teda ľahkému stupňu duševnej zaostalosti. V rámci odvolacieho konania ale boli predložené ďalšie odborné lekárske nálezy, ktoré podľa správneho súdu neboli dostatočne vyhodnotené. V záveroch ošetrojúceho neurológa zo dňa 26.11.2021 je uvedené, že chôdza je paraparetická (nie mierne), ďalej že je nestabilná, pomalá a občas sa žalobca pri chôdzi pridŕža predmetov, horné a dolné končatiny udrží len s intabilitou, krátkodobo, potom dolné končatiny zloží k podložke a taxia horných končatín je možná len s kompenzačným záklonom hlavy pre oslabenie sily horných končatín. Zároveň je v psychiatrickom vyšetrení zo dňa 03.02.2022 dokumentovaná hyperkinetická porucha správania a v psychologickom vyšetrení zo dňa 16.12.2021 je dokumentovaná výrazná psychomotorická nestabilita, dekoncentrovaná pozornosť. Uvedené závery dokumentované v odborných lekárskejších nálezochoch neboli podľa správneho súdu preskúmateľne vyhodnotené posudkovým lekárom. Nie je zrejmé, či došlo až k takému zlepšeniu chôdze, že žalobca z hľadiska mobility už dokáže samostatne bez pomoci chodiť, keď aj pri vyhodnocovaní odkázanosti podľa prílohy č. 3 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je uvedené, že pri pohybe po schodoch je odkázaný na pomoc inej osoby, čo by vylučovalo možnosť nastúpiť a vystúpiť do priestriedku verejnej hromadnej prepravy (vyhodnotenie v súvislosti s peňažným príspevkom na opatrovanie). Nielen rozhodnutie žalovaného je tak nedostatočne odôvodnené, ale ani lekárskejší posudok a komplexný posudok, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie žalovaného, nevyhodnotili závery ošetrojúceho neurológa o tom, že chôdza je paraparetická (nie mierne), že sa žalobca pri chôdzi občasne pridŕža predmetov, že má obmedzenia motoriky na horných končatinách a zoberali do úvahy záver jedného odborného nálezu, v ktorom bolo konštatované, že chôdza je mierne paraparetická a je dokumentovaná ľahká kvadruspasticita. Posudkový lekáre uvedené závery, vyplývajúce z odborných lekárskejších nálezochoch predložených v odvolacom konaní, nijako nekonfrontoval. Posudok a rozhodnutie nedávajú odpoveď ani na to, v akej miere vplýva na možnosť cestovania prostriedkami verejnej hromadnej dopravy dokumentované obmedzenie mobility horných končatín a aj hyperkinetická porucha správania a v čom došlo k zlepšeniu zdravotného stavu a aký to má vplyv na to, že žalobca už nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (bolo uvedené, že chôdza sa zmenila z diparetickej na mierne paraparetickú, ale toto považuje správny súd s ohľadom na vyššie uvedené závery predložených odborných lekárskejších nálezochoch za nepreskúmateľné vyhodnotenie). Taktiež nie je zrejmé, prečo žalobca už nespĺňa podmienku ochorenia zaradeného do prílohy č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z., konkrétne nie je možné z lekárskejších posudkochoch vypracovaných v minulosti zistiť, pre ktoré ochorenie uvedené v prílohe č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. žalobca spĺňal podmienku pre vyhotovenie parkovacieho preukazu (keď je uvedené neurologické ochorenie, ale nie je zrejmé pod ktoré vymedzené neurologické ochorenie to bolo v rámci prílohy č. 18 podradené) a v čom došlo konkrétne k zlepšeniu zdravotného stavu žalobcu v takom smere, že diagnostikované ochorenie už nemožno pod ochorenia vymedzené v rámci prílohy č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. podradiť.

64. Správny súd nepochybuje, že posudkový lekáre je osobou oprávnenou na vykonanie lekárskejšej posudkovej činnosti (§10 zákona č. 447/2008 Z.z.), ktorá zahŕňa aj hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu a jeho zmien, určovanie miery funkčnej poruchy, posudzovanie sociálnych dôsledkochoch ťažkého zdravotného postihnutia a posudzovanie jednotlivých druhov odkázanosti (§ 11 zákona č. 447/2008 Z.z.). Taktiež je nepochybné, že pri posudzovaní zdravotného stavu a jednotlivých druhov odkázanosti sú potrebné medicínske znalosti, ide o odborné otázky, na zodpovedanie ktorých správny súd nemá potrebnú odbornosť. Komplexný posudok, ktorého podkladom je lekárskejší posudok a posudkový záver, správny súd preto preskúma z toho hľadiska, či sú v nich vyhodnotené závery všetkých lekárskejších nálezochoch a zdravotnej dokumentácie predloženej účastníkom konania a či sú logické, preskúmateľné a vnútorne nerozporné. V prejednáwanej veci správny súd dospel k záveru, že komplexný posudok a jeho podklad lekárskejší posudok, na ktorý sa žalovaný odvolal v správnu žalobou napadnutom rozhodnutí, nezobral do úvahy všetky žalobcom predložené lekárskejšie správy, a nebolo zrozumiteľne zdôvodnené ani to, prečo žalobca nespĺňa podmienku ochorenia zaradeného do prílohy č. 18 zákona č. 447/2008 Z.z. a z akých dôvodov tak už žalobca nespĺňa podmienky pre držbu parkovacieho preukazu. Samotné rozhodnutie žalovaného bolo nedostatočne odôvodnené, keď len stručne odkázalo na komplexný posudok a žalobcovi nedostatočne zodpovedalo, prečo už nespĺňa podmienky na držbu parkovacieho preukazu.

65. Pokiaľ žalobca namietal posúdenie zdravotného stavu v jeho neprítomnosti a namietal v tejto súvislosti nezákonnosť postupu, táto námietka nie je dôvodná. Podľa § 11 ods. 9 a 10 zákona č. 447/2008 Z.z. posudkový lekáre môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak

má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu, odborného lekárskeho nálezu lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore alebo z elektronických zdravotných záznamov v elektronickej zdravotnej knižke fyzickej osoby alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby. Posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom. Z uvedeného je zrejmé, že posudkový lekár by mal posúdiť zdravotný stav v prítomnosti posudzovaného v prípade, ak dospeje k záveru, že sú tu pochybnosti o správnosti diagnostického záveru posudzovanej osoby alebo ak je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru, pričom zákon dáva potrebu takéhoto úkonu na zváženie posudkovému lekárovi („môže“). V prejednávanej veci žalobca nespochybňuje určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia, teda závery vo vzťahu k vyhodnoteniu zdravotného stavu a nebolo preukázané, že by v priebehu administratívneho konania žiadal o posúdenie zdravotného stavu v jeho prítomnosti (komplexný posudok bol vypracovaný v súvislosti s inými kompenzačnými prostriedkami), preto v tomto smere nebola zistená nijaká vada v postupe žalovaného a prvostupňového orgánu. Povinnosť osobnej účasti pri vyhodnotení zdravotného stavu (alebo aj osobného prerokovania v zmysle § 55 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z.z.) je viazaná aj na aktivitu účastníka konania resp. posudzovanej osoby a z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by takéto požiadavky boli zo strany žalobcu prednesené a že by orgány verejnej správy takúto požiadavku nerešpektovali a tým porušili uvedené zákonné ustanovenia.

66. Pokiaľ v replike žalobca poukazoval na závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 30Sa/12/2020 zo dňa 25.02.2021 vo vzťahu k potrebe posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby v jej prítomnosti pri odňatí peňažného príspevku na osobnú asistenciu, na tieto nemožno prihliadať. Najvyšší správny súd SR vo vzťahu k tejto argumentácii krajského súdu v rozhodnutí sp. zn. 7 Sžsk/41/2021 zo dňa 25.05.2022 (rozhodujúc o kasačnej sťažnosti podanej proti uvedenému rozsudku krajského súdu) uviedol: „Kasačný súd tiež preto nesúhlasí s argumentáciou správneho súdu, že pokiaľ žalovaný rozhoduje o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu, posudkový lekár by mal osobu na posúdenie jej zdravotného stavu pozvať, z dôvodu že takéto rozhodnutie bude mať značný dopad na sociálne pomery žalobkyne a jej manžela. Okrem toho, že rozhodnutie žalovaného s akýmkoľvek záverom má vždy dopad na sociálne pomery žiadateľa, správny súd správne poznamenal, že takéto požiadavka žalovanému zo zákona č. 447/2008 Z. z. ani zo žiadneho iného nevyplýva. Hoci správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP, teda z dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, nijako bližšie nezrejmil, v čom by takéto pozvanie prispelo k lepšiemu a úplnejšiemu zisteniu skutkového stavu.“

67. Ďalej ešte Najvyšší správny súd v uvedenom rozhodnutí uviedol : „Je pochopiteľné, že niektoré sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia sa dotknutým osobám môžu zdať závažnejšie, než ako je nastavené ich ohodnotenie metodologickým dotazníkom. Preto príslušný orgán vypracúva komplexný posudok, ktorý vychádza zo záverov lekárskeho posudku, v ktorom posudkový lekár prihliada na všetky objektívne nálezy zo zdravotnej dokumentácie a odborných lekárskejších vyšetrení posudzovaného v zmysle § 11 ods. 2 a 3 zákona č. 447/2008. Zo znenia zákona vyplýva, že predmetom posudkovej činnosti nie je vyšetrenie a diagnostika osoby (pacienta), ale posúdenie jej zdravotného stavu na základe predložených lekárskejších náleзов, ako trefne poznamenal žalovaný. Túto skutočnosť zohľadňuje aj § 11 ods. 9 cit. zák., podľa ktorého posudkový lekár môže predvolať osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu, odborného lekárskeho nálezu lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore, alebo ak je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej osoby. Inak povedané, posudkový lekár nie je podľa cit. zákona povinný predvolať osobu na posúdenie jej zdravotného stavu dokonca ani vtedy, ak má pochybnosti o záveroch odborných vyšetrení; zákonodarca totiž rozhodnutie o predvolaní ponechal výlučne na úvahe posudkového lekára. Pokiaľ by ale manžel žalobkyne o posúdenie zdravotného stavu sám požiadal, v takom prípade je posudkový lekár povinný ho na takéto posúdenie pozvať podľa § 11 ods. 10 cit. zák. To sa ale v tomto prípade nestalo, preto námietka žalobkyne nie je v tomto smere opodstatnená.“

68. Žalobca v správnej žalobe ďalej rozsiahlo poukazoval na to, že mohli byť porušené jeho práva garantované Ústavou SR, Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím a Dohovorom

o právach dieťaťa, ďalej že orgány verejnej správy mali použiť správnu úvahu v súlade s týmito predpismi. Tieto námietky sú nekonkrétne a všeobecné, neodôvodňujúce nezákonnosť preskúmaných rozhodnutí. Navyše správny súd považuje za potrebné uviesť, že uvedené dohovory sú medzinárodnými zmluvami, ktoré majú na základe čl. 7 ods. 5 Ústavy SR prednosť pred zákonmi SR. Tieto medzinárodné zmluvy ale nezakladajú subjektívne práva jednotlivcov, ktorým by zodpovedala povinnosť štátu priznať konkrétne hmotnoprávne nároky. Je úlohou zmluvných štátov dohovoru prijať na vnútroštátnej úrovni takú právnu úpravu, ktorá naplňa záväzky zmluvných štátov vyplývajúce z týchto dohovorov. Preto nie je zrejmé, ako sa v rámci správnej úvahy mali orgány verejnej správy vysporiadať s ustanoveniami uvedených medzinárodných zmlúv. Podstatné v súvislosti s uvedenými dohovormi by bolo, keby vnútroštátna právna úprava bola v rozpore s Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím alebo Dohovorom o právach dieťaťa, alebo by absentovala vnútroštátna právna úprava, ktorá by mala garantovať napĺňanie práv garantovaných uvedenými dohovormi. V prejednávanej veci žaloba netvrdí, že by relevantná právna úprava zákona č. 447/2008 Z.z. bola v rozpore s Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím alebo Dohovorom o právach dieťaťa a ani správny súd takýto rozpor nezistil. Žalobca netvrdí ani protiústavnosť relevantných ustanovení zákona č. 447/2008 Z.z. a ani správny súd protiústavnosť neistil.

69. V súvislosti s uvedenými námietkami správny súd poukazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Sk/13/2021 zo dňa 30.03.2021: „Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím (č. 317/2010 Z. z.), ktorý pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 25. júna 2010, je na základe uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky medzinárodnou zmluvou, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 ústavy prednosť pred zákonmi. V judikatúre ústavného súdu nie je sporné, že tento Dohovor môže predstavovať referenčnú normu na účely konania podľa čl. 125 ústavy, teda posudzovania súladu zákonov a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov (porov. nález sp. zn. PL. ÚS 16/2018). Z toho však nemožno vyvodiť, že by tento Dohovor zakladal subjektívne práva jednotlivcov, ktorým by zodpovedala povinnosť štátu priznávať určité konkrétne hmotné nároky (porov. uznesenie sp. zn. II. ÚS 737/2015 s výslovným vyrovnaním sa s predošlým nálezom sp. zn. I. ÚS 313/2012, v ktorom povaha tohto Dohovoru nebola nijako bližšie analyzovaná). Účinky jednotlivých článkov Dohovoru sú vo všeobecnosti upravené v jeho čl. 4. Ustanovenia čl. 4 ods. 1 a 3 jednoznačne odkazujú na potrebu prijať legislatívu na účely vykonania tohto Dohovoru. Ďalej samotný čl. 4 ods. 2 výslovne upravuje, že priamo uplatniteľné sú záväzky štátu vyplývajúce z tohto Dohovoru, a nie subjektívne práva jednotlivcov (porov. aj originálne znenie v ang. jazyku: „obligations contained in the present Convention that are immediately applicable“). Tento náhľad na Dohovor potvrdzuje aj právna doktrína, podľa ktorej „Dohovor nie je priamo aplikovateľný; stáva sa zdrojom individuálnych práv, len ak je inkorporovaný do vlastného právneho poriadku zmluvného štátu“ (pozri Kanter, Arlene S. The Development of Disability Rights under International Law. G. H. to I. J.. Abingdon, New York: Routledge, 2015, s. 45). Uvedené závery sa v celom rozsahu vzťahujú aj na čl. 28 uvedeného Dohovoru, na ktorý sa odvoláva žalobkyňa. Podľa čl. 28 ods. 1 zmluvné strany uznávajú právo osôb so zdravotným postihnutím na primeranú životnú úroveň pre ne aj pre ich rodiny a podniknú príslušné kroky, ktorými zaručia a presadia uplatňovanie tohto práva, a podľa čl. 28 ods. 2 zmluvné strany uznávajú právo osôb so zdravotným postihnutím na sociálnu ochranu a na využívanie tohto práva a podniknú príslušné kroky, ktorými zaručia a presadia uplatňovanie tohto práva vrátane týchto opatrení s určitými cieľmi. Vychádzajúc z citovaného čl. 4 tohto Dohovoru a citovanej judikatúry ústavného súdu je zrejmé, že tieto ustanovenia zaväzujú zmluvné štáty, aby ich implementovali do svojho právneho poriadku a orgány aplikácie práva ich zohľadňovali pri aplikácii príslušných vnútroštátnych právnych predpisov (napr. zákona č. 461/2003). Neobsahujú však také priamo aplikovateľné subjektívne práva jednotlivca, ktoré by oprávňovalo jednotlivca, aby sa domáhal priznania pomoci voči štátu v rozpore s týmito právnymi predpismi alebo nad ich rámec (porov. zhodne rozsudok tun. súdu sp. zn. 9Sžsk 7/2021).“

70. Navyše žalobca v správnej žalobe poukazuje na potrebu eurokonformného výkladu, ktorý je ale použiteľný len v takých prípadoch, kedy je vec predmetom úpravy práva Európskej únie, ktorého výklad podáva Súdny dvor EÚ. V prejednávanej veci ale nebola aplikovaná taká právna úprava, ktorá by bola upravená v rámci právnych predpisov Európskej únie a kde by bol na mieste eurokonformný výklad. Pokiaľ žalobca poukazoval v replike na Európsku stratégiu pre oblasť zdravotníctva s tým, že má byť zavedený jednotný model európskej parkovacej karty pre zdravotne postihnutých, ide o koncepciu, ktorá je v štádiu formovania.

71. Žalobca v správnej žalobe taktiež uviedol, že žalovanému nič nebránilo nechať si vypracovať znalecký posudok na objektívne zistenie jeho zdravotného stavu aj s poukazom na vytýkané nedostatky. K tejto námietke je potrebné uviesť, že žalobca neobjasňuje konkrétne, čo malo byť dokazované prostredníctvom znaleckého posudku.

72. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného opätovne sa vysporiadať s odvolaním žalobcu, opätovne vyhodnotiť zdravotný stav žalobcu a vyhodnotiť všetky žalobcom predložené odborné lekárske nálezy. Správny súd zrušil len rozhodnutie žalovaného, pretože žalobca až v rámci druhostupňového konania (v súvislosti aj s inými kompenzačnými prostriedkami, v súvislosti s ktorými bol vypracovaný komplexný posudok, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie o odňatí parkovacieho preukazu) doložil lekárske správy ošetrojúcich lekárov, ktoré neboli predložené v rámci prvostupňového konania a ktoré obsahujú aj odlišné závery ako tie lekárske správy, ktoré boli predložené v rámci prvostupňového konania.

73. Žalobca bol v konaní pred správnym súdom úspešný, preto mu správny súd priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100% podľa § 167 ods. 1 SSP. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b) SSP).